

Plenum

Torsdag 22.9.2016 kl. 16.02—21.13

2.1. Muntlig fråga om vårdpersonalens storlek (Merja Mäkisalo-Ropponen sd)

Muntligt spörsmål MFT 87/2016 rd

Muntlig frågestund

Andre vice talman Arto Satonen: Ledamot Mäkisalo-Ropponen.

Debatt

16.04 Merja Mäkisalo-Ropponen sd: Arvoisa puhemies! Meistä jokainen vanhenee vääjäämättä. Koti on meille jokaiselle rakas, mutta jossain vaiheessa elämää koti ei ole enää kaikille turvallinen paikka asua. Silloin tarvitaan muita ratkaisuja.

Nyt hallitus on kuitenkin päättänyt heikentää eniten apua tarvitsevien ikäihmisten hoivaa vähentämällä hoitohenkilökunnan määrää. Sain tänään kirjeen Pohjois-Karjalasta. Siinä eräs pitkän työkokemuksen omaava hoitaja kuvailee tuntojaan näin: "Jos henkilöstömitoitus laskee hallituksen suunnittelemalla tavalla, palataan vanhaan, tehtäväkeskeiseen työskentelyyn. Hoidetaan kuin kanoja kanalassa, esimerkiksi tietyille rivistölle annetaan mahan-toimitussupot tietyinä päivinä ja sitten viedään suihkuun. Yksilöllisyydestä ei voi enää puhua tai omahoitajuudesta." Kysynkin ministeri Rehulalta: Onko tämä se tapa, jolla takaamme arvokkaan vanhuuden Suomen rakentajille? Kuulostaako tämä teistä sellaiselta vanhuudelta, jossa ihmisarvoa kunnioitetaan?

16.05 Perhe- ja peruspalveluministeri Juha Rehula (vastauspuheenvuoro): Arvoisa herra puhemies! Ihmisarvoisen vanhuuden edellytysten aikaansaaminen, ihmisarvoisen vanhuuden tukeminen on meidän päätöksentekijöitten vastuulla ja käsissä. Se on eduskunnan vastuulla ja käsissä, se on kuntapäättäjiänsä vastuulla ja käsissä.

Hoitoisuus on avainasia silloin kun puhutaan henkilöstötarpeesta, silloin kun puhutaan niitten ammattilaisten määrästä, jotka huolehtivat siitä, että ihmisarvoinen elämä toteutuu kaikissa tilanteissa. Toivon mukaan mahdollisimman moni pystyy asumaan mahdollisimman pitkään tuetusti, saaden palveluja kotiin. Me olemme menossa kohti aikaa, jolloin digitalisaatio, erilaisen teknologian hyödyntäminen mahdollistaa kotona asumisen entistä pidempään. Mikään tekniikka ei tule koskaan korvaamaan ihmistä, ei siellä kotonakaan, ja sitten meillä on aina joukko ihmisiä, jotka tarvitsevat sen 7/24-palvelun ja tuen. (Puhemies koputtaa) Ihmistä tarvitaan.

Toinen varapuhemies Arto Satonen: Pyydän niitä edustajia, jotka haluavat esittää lisäkysymyksiä, ilmoittautumaan painamalla V-painiketta ja nousemalla seisomaan.

Punkt i protokollet PR 88/2016 rd

16.07 Merja Mäkisalo-Ropponen sd (vastauspuheenvuoro): Arvoisa puhemies! Meillä on jo nyt sellainen tilanne, jossa ihmiseltä ei ehditä saada päivän aikana edes pyjamaa pois päältä. Hoitajamitoitus ei varmasti ratkaise kaikkia ongelmia mutta se tuo turvaa niille, jotka sitä eniten tarvitsevat. Hallituksen suunnittelema 0,4-mitoitus tarkoittaa, että 14 vanhuksen hoitoyhteisössä on aamu- tai iltavuorossa vain yksi hoitaja. Vuonna 2012 kaikki eduskunnassa kantoivat huolta hoitajien määrän riittävyydestä. Silloin sovittu 0,5-mitoitus mahdollistaa sen, että 14:ää henkilöä hoitaa sekä aamu- että iltavuorossa kaksi hoitajaa. Ja sekään ei ole paljon esimerkiksi muistisairautta sairastavien hoidossa ja hoivassa. Kysynkin ministeri Rehulalta nyt vietettävän muistiviikon hengessä: onko hallitus todellakin menettänyt muistinsa vaatiessaan, että hoitajien määrää vähennetään jo entisestään riittämättömästä määrästä?

16.08 Perhe- ja peruspalveluministeri Juha Rehula (vastauspuheenvuoro): Arvoisa herra puhemies! Samalla kun hallitus muistaa ja hallitus tietää, mistä on kysymys ja mitkä ne hoidon ja hoivan tarpeet arjessa ovat, on katsottava eteenpäin.

Toisekseen siitä, millä edustaja Mäkisalo-Ropponen aloittitte tuon kysymyksenne: Tätä palautetta tulee ihan liiankin paljon, että ihmisellä ei ole, ammattilaisella ei ole vanhukselle riittävästi aikaa. Mutta onneksi meillä on iso joukko vanhusten hoivaa ja hoitoa, jossa ihminen on ihmiselle ja sitä aikaa on. Tämä on yksi osa työtä, jota kentällä ihan ministeriöjohtoisestikin tällä hetkellä tehdään, että niitä hyviä käytäntöjä, tapoja ja toimintamalleja, joista on hyviä kokemuksia, jolloin ihmisellä on aikaa ihmiselle, ammattilainen pystyy keskittymään siihen työhön, johon hänellä koulutus on, me yritämme nyt monistaa, että se inhimillinen vanhuus olisi kaikille mahdollisimman hyvä ja mahdollinen.

16.09 Krista Mikkonen vihr (vastauspuheenvuoro): Arvoisa puhemies! Kävin toissa viikolla tutustumassa joensuulaiseen palveluasumiseen ja saatoin kyllä omin silmin todeta sen, kuinka vähän hoitajilla on aikaa hoidettaville vanhuksille. Me tiedämme, että palveluasumisen piiriin tulee yhä huonokuntoisempia vanhuksia ja sen takia he tarvitsevat enemmän apua ja tukea. Hallituksen suunnitelmat siitä, että hoitajamitoitusta edelleen vähennetään, tarkoittavat sitä, että entistä vähemmän hoitajilla on aikaa vanhuksille ja entistä vähemmän voidaan toteuttaa viriketoimintaa tai kuntouttavaa toimintaa. Kysynkin nyt hallitukselta: oletteko te todella tietoisia siitä, millä tavalla hoitajat tänä päivänä työskentelevät, minkä verran heillä on aikaa vanhuksille, miten sitä aikaa tarvittaisiin paljon enemmän ja kuinka tämä hoitajamitoituksen vähentäminen auttaa asiassa?

16.10 Perhe- ja peruspalveluministeri Juha Rehula (vastauspuheenvuoro): Arvoisa herra puhemies! Tiedosta ja tiedon puutteesta valmistelu ei ole ollut tähänkään asti kiinni, eikä se tule olemaan sitä jatkossakaan. Kyllä se palaute niin ihmisten omasilta kuin sitten niiltä ihmisiltä, naisilta ja miehiltä, joilla on pelko siitä, että he joutuvat toisten avun varaan, ja se tietoisuus on käytettävissä. Samoin hyödynnetään se paras asiantuntemus, joka käytettävissä on.

Toisekseen tämän laatusuosituksen osalta pitää muistaa, että meillä on vanhuspalvelulaki, meillä on omaishoitolaki, meillä on sosiaalihuoltolaki, joka sääntelee sitä työtä, jota siellä vanhuspalvelujen arjessa tehdään. Hallitus on sopinut, että tämän syksyn aikana laatusuositus läpikäydään ja perataan kokonaisuudessaan ja tätä laatusuositusta peilataan niihin palvelutarpeisiin vasten, jotka arjessa ovat.

Punkt i protokollet PR 88/2016 rd

16.11 Aino-Kaisa Pekonen vas (vastauspuheenvuoro): Arvoisa puhemies! Tämän hallituksen aikana ei todellakaan ole helppoa olla pienituloinen eläkeläinen tai vanhus. Olin eilen mukana vastaanottamassa Eläkeläisliittojen etujärjestön, Eetun, jäseniä, joiden viesti eduskuntaan oli varsin selvä: talousarvioesitys on epäoikeudenmukainen. Hoitajien vähentämisen lisäksi hallitus heikentää eläkeläisten asemaa leikkaamalla eläkkeitä, leikkaamalla lääke- ja matkakorvauksia ja nostamalla terveyskeskusten asiakasmaksuja. Hoitajien vähentäminen saattaa Valviran mukaan johtaa kiireen lisääntyessä jopa vanhusten kovakouraiseen kohteluun. Stressaantunut hoitaja ei ole hyvä hoitaja. Kysynkin teiltä, arvoisa ministeri: onko hallituksen tavoitteena se, että tulevaisuudessa vanhukset säilötään johonkin laitokseen, jossa hoitajat eivät ehdi tehdä edes välttämättömiä toimenpiteitä?

16.12 Perhe- ja peruspalveluministeri Juha Rehula (vastauspuheenvuoro): Arvoisa herra puhemies! Yhden väitteen ainakin korjaan. Minulla ei ole tietoa, että hallitus kaavailisi asiakasmaksujen muutoksia ensi vuodelle. Jos jollakulla tämä tieto on, niin kertokaa ihmisessä. Minulla sellaista tietoa ei ole.

Toisekseen, itsemääräämisoikeuden omaavan naisen ja miehen inhimillinen arki on se tavoite, johon tässä tähdätään. On kyse toki rahasta, on kyse euroista, mutta yhtäläisesti on kyse siitä, että esimerkiksi 7/24-hoivapaikoissa johdetaan sitä työtä oikein, huolehditaan siitä, että ammattilaiset saavat keskittyä omaa koulutustaan vastaavaan työhön, tehdään asioita, joilla mahdollistetaan se inhimillinen vanhuus.

Meillä on räikeitäkin esimerkkejä jopa laiminlyönneistä. Jokainen laiminlyönti on liikaa, mutta kun niiden taustoja on tässä nyt selvitetty tämän ajan, kun itse olen tässä tehtävässä ollut, (Puhemies koputtaa) niin yleensä sieltä löytyy joku muu syy kuin puutteellinen lainsäädäntö tai suositukset.

16.13 Arja Juvonen ps (vastauspuheenvuoro): Arvoisa herra puhemies! 17.7. vuonna 2013 oli murheen päivä. Silloinen hallitus toi laatusuosituksen kesälomien aikaan uudistettuna täysin pimennosta. Tämä hallitus toimii avoimemmin, ja aivan kuten ministeri kertoi, laatusuositusta ollaan uusimassa. Se on 0,5, ja te laskitte sitä kaikessa pimennossa 0,8:sta 0,5:een (Eduskunnasta: Oho! — Välihuutoja) laatusuosituksissa heinäkuussa. Ei siitä juurikaan puhuttu, mutta itse olin kesälomalla ja aika korppina siellä paikalla tein välittömästi kirjallisen kysymyksen aiheesta.

Täällä sanottiin, että hoitajamitoitus ei korvaa kaikkia ongelmia hoitoalalla. Se on juurikin näin. Kysyisinkin ministeriltä, kun mainitsitte juuri tämän kaltoinkohtelun, hoitokärsimyksen: milloin me rupeamme ja ryhdymme puhumaan hoitokärsimyksestä, ja mitä sille olisi tehtävissä? (Eduskunnasta: Aivan hieno kysymys!)

16.14 Perhe- ja peruspalveluministeri Juha Rehula (vastauspuheenvuoro): Arvoisa herra puhemies! Tähän ydinasiaan: Hoitoisuus on se, jonka tulee määritellä henkilökunnan tarve. Hoitoisuuden tulee määritellä se tarve: mikä on ammattikoulutettujen ihmisten määrä, ne auttavat kädet, jotka siellä arjessa ovat tukemassa, auttamassa, mahdollistamassa ihmisarvoisen elämän.

Toisekseen edustaja Juvosen kysymykseen: Asioista on voitava puhua niiden oikeilla nimillä. Yksi asia on myös itsemääräämisoikeuslainsäädännön eteenpäinvieminen. Se viime vaalikaudella kariutui perustuslaillisiin ongelmiin, mutta työtä on tällä vaalikaudella jatkettu ja ensi syksynä siihen laitetaan kunnon vauhti päälle niin, että vielä tämä eduskun-

Punkt i protokollet PR 88/2016 rd

ta saa lainsäädännön, jossa ihmisen itsemääräämisoikeus niissä tilanteissa — esimerkiksi muistisairaiden osalta tämä on erittäin tärkeä asia — ja lainsäädäntö saataisiin sille tasolle kuin sen kuuluu olla.

16.15 Tuula Haatainen sd (vastauspuheenvuoro): Arvoisa puhemies! Kyllähän hallitus nyt linjauksessaan tosiasiallisesti on näitä minimimitoituksia, näitä hoitosuosituksia leikkaamassa, ja käytännössä se tarkoittaa sitä, että viidesosalla leikataan nyt sitä minimivaatimusta, mikä on ympärivuorokautisessa hoidossa, jossa ovat kaikkein heikoimmassa asemassa olevat ihmiset. Me olemme kuulleet valiokunnassakin eri tahoja, ja Valvira on tämän ottanut myös esille julkisuudessa, että nyt näissä ympärivuorokautisen hoivan laitoksissa, paikoissa on todella raskashoitaisia potilaita, jotka tarvitsevat paljon hoivaa. Näissä paikoissa on todettu, että 0,4 on aivan riittämätön määrä, yksi hoitaja 14:ää asiakasta kohti. Tämän te olette nyt alentamassa näissä hoitosuosituksissa. Edellinen hallitus sopi, että 0,5 eli suurempi määrä hoitajia pitää olla näissä, ja kunnat nostivat (Puhemies koputtaa) hoitajien lukumäärää, ja melkein päästiin siihen. Sitä olisi pitänyt jatkaa. Kysyn ministeriltä: mitä vastaatte näille hoitajille, kun he siellä työnsä alla yrittävät hymyillä ja tehdä työnsä sydämellä?

16.16 Perhe- ja peruspalveluministeri Juha Rehula (vastauspuheenvuoro): Arvoisa herra puhemies! Vastaus on hoitoisuuden arviointi, joka määrittelee ammattilaisten tarpeen. Me olemme tällä hetkellä keskiarvoisesti tilanteessa noin 0,6, ja mikä se toinen desimaali olikaan. Se on se tämän hetken arjen tilanne. Meillä on vanhuspalvelulaki, meillä on sosiaalihuoltolaki, meillä on omaishoitolaki. Meillä on lainsäädäntöä, joka lainsäädännön tasolla määrittelee sen, millaista hoitoa ja hoivaa pitää olla.

Toisekseen, miten jaksaa, niin se on myös meistä kiinni, että me kaikki tässäkin salissa viestitämme omalta osaltamme sen, että ongelmia on. Minä myönnän täysin, hallitus myöntää sen, että ongelmia on, mutta laatusuositusten osalta hoito, hoitoisuus, hoivan tarve on se, jonka tulee määrittää ammatti-ihmisten määrä.

16.17 Anna-Maja Henriksson r (vastauspuheenvuoro): Värderade talman! Varje äldre människa borde ha rätt till en trygg ålderdom, och det är oerhört viktigt att regeringen skulle signalera att våra äldre är värdefulla, att vi har ett system som ser till att man kan vara trygg i sin vardag. Den här signalen som nu kommer, att man ska skära i vårdpersonalen när det gäller dygnet runt-vård från 0,5 till 0,4, är en signal som många säkert uppfattar som en mycket negativ signal, som om man inte skulle bry sig tillräckligt om de äldre. Frågan är: Har regeringen fått mycket sådan feedback att våra vårdare skulle ha för mycket tid för den äldre befolkningen?

Elikkä kysymys kuuluu: onko hallitukselle tullut sellaista palautetta, että tämän päivän hoitajilla on liikaa aikaa meidän vanhuksille, ja tehtäisiinkö tämä esitys, ellei tässä perimmäinen syy olisi säästöt?

16.18 Perhe- ja peruspalveluministeri Juha Rehula (vastauspuheenvuoro): Arvoisa puhemies! Sellaista palautetta ei ole tullut, että olisi liikaa aikaa. (Eduskunnasta: Miksi sitä tehdään sitten?) Kritiikki kohdistuu siihen, että aikaa ei ole tarpeeksi, mennään paikasta toiseen tilanteessa, jossa ihmisen kohtaaminen ihan sosiaalisessa merkityksessäänkin jää lii-

Punkt i protokollet PR 88/2016 rd

an lyhyeksi, jää vajavaiseksi. Tämä on mahdollisuus, ja minä nyt joudun toistamaan aiemmin sanomaani siitä, että vastuuta on yhtäältä maan hallituksella mutta toisaalta myös siinä, mitä siellä arjessa tapahtuu. Toistan, että henkilöstö pitää mitoittaa sen mukaan, mikä on hoitoisuuden tarve ja millaisessa kunnossa on, mikä on fyysinen, mikä henkinen kunto, mitkä ne toimintakykyisyyden tasot ovat. Se on se ykkösasia.

16.19 Sari Sarkomaa kok (vastauspuheenvuoro): Arvoisa puhemies! Turvallinen ja inhimillinen vanhusten hoiva ja hoito on kokoomuksen eduskuntaryhmälle kunniakysymys. Sen takia ministeri Risikon johdolla valmisteltiin vanhuspalvelulaki, joka on tällä hetkellä voimassa, ja laissa todetaan, että vanhusten hoivassa pitää olla riittävä määrä osaavaa henkilöstöä. Tämä laki on voimassa.

Tuon laatusuosituksen ongelma on se, että siinä on desimaaleja ja numeroita. Ihmiset ovat erilaisia, ihmiset eivät ole numeroita eivätkä desimaaleja. Kun täällä ministeri sanoo, että hoitoisuus on se lähtökohta, niin voisiko olla niin, että otettaisiin käyttöön valtakunnallinen hoitoisuusmittari? Sitä on muun muassa Tehy ehdottanut, että olisi valtakunnallinen hoitoisuusmittari, jolla sitten ohjattaisiin hoitohenkilökuntaa, niin osaamista kuin määrääkin. Tämä olisi sitten ratkaisu, että meillä olisi uudenlaiset laatusuositukset.

Ja nyt kun on muistiviikko, niin muistutan, että Muistiliitto julkaisi eilen muistisairaiden laatukriteerit hoitoon. Toivon, että koko hallitus ja ministeri muistavat nuo laatusuositukset myöskin lukea.

16.20 Perhe- ja peruspalveluministeri Juha Rehula (vastauspuheenvuoro): Arvoisa herra puhemies! Silloin kun on kysymys ihmisestä ja jokainen meistä on yksilö, niin erilaiset numerot ovat hankalastikin yhteensovittavissa siihen arkeen. Toisekseen hallitus on sopinut, että koko vanhustenhoidon laatusuositus nyt perataan, läpikäydään tämän syksyn aikana, ja niin hallitusryhmiltä kuin oppositioltakin otan mielelläni vastaan niitä ehdotuksia ja ideoita, joita tuohon laatusuositukseen tulisi jatkossa sisään kirjoittaa, niin että ihmisarvoinen ja parempi vanhuus olisi mahdollinen niin monelle kuin se suinkin on mahdollista, jokaiselle yksilönä.

16.21 Sari Essayah kd (vastauspuheenvuoro): Arvoisa puhemies! Vanhusten hyvä hoito on meille ihmisarvokysymys. Ministeri on nyt monta kertaa vedonnut siihen, että ei pidä mennä näitten numeroitten taakse vaan hoitoisuudesta on kysymys. Oletteko kuitenkin selvillä siitä, että tänä päivänä hoitolaitoksissa hoidettavat vanhukset ovat yhä huonokuntoisempia ja siellä ei ole niitä kevyesti hoidettuja, jotka olisivat tasaamassa näitä suhdelukuja. Siinä mielessä sillä, että hallitus laskee tätä minimimitoitusta 0,5:stä 0,4:ään, on valtavan suuri merkitys. Te hyvin tiedätte sen, että kunnissa on rahapula, kovinkaan monessa kunnassa ei pystytä tätä hoitajamitoitusta sen minimin yläpuolella pitämään.

Olisinkin kysynyt nyt ministeriltä tästä selvityksestä: Aiotaanko nyt tehdä aivan kattava, kaikki Suomen kunnat läpikäyvä selvitys siitä, millä tavalla tämä hoitajamitoitus tällä hetkellä asettautuu? Viime kaudella viime hallitus teki parhaansa sen eteen, ja silloin hoitajamitoitus oli kuitenkin korkeampi, ja nyt näyttää siltä, että tällä mitoituksella ei olisi ikään kuin väliä.

16.22 Perhe- ja peruspalveluministeri Juha Rehula (vastauspuheenvuoro): Arvoisa herra puhemies! En kai ole missään vaiheessa väittänyt sitä, etteikö mitoituksella olisi

Punkt i protokollet PR 88/2016 rd

väliä. (Sari Essayah: Te puhutte hoitoisuudesta!) — Se on se ydinasia, se hoitoisuus. Mutta totta kai mitoituksella on väliä, eihän muuten olisi käyty esimerkiksi sitä poliittista keskustelua, mikä luku on oikein tai mikä on väärin. Mutta yksi asia ja ydin on se, että se luku ei ratkaise sitä, mitä tapahtuu siellä hoito- ja hoivalaitoksen sisällä. Se ei ratkaise sitä, että josakin on ongelmia ja jossain toisaalla menee paremmin.

Kysyitte, onko hallitus tietoinen: Aika monesta asiasta on tietoinen. Minulla on oma-kohtaisia kokemuksia ministeriajalta ja ajalta ennen ministeriaikaa siitä, että kun menee ovesta sisään, niin siellä on henkilöitä, naisia ja miehiä, ja tuskin heitä on käsketty sanomaan, että minulla on nyt hyvä elämä, minulla on turvallista olla. Tätäkin palautetta tulee.

Kolmas asia. En nyt ulkoa muista, missä kuussa, mutta siitä on aikaa, kun olen nähnyt kuntakohtaiset listat, joitten perusteella sanon, että keskiarvo on 0,6, (Puhemies koputtaa) ja se toinen desimaali ei nyt muistu mieleen.

16.23 Annika Saarikko kesk (vastauspuheenvuoro): Arvoisa puhemies! Tämän keskustelun myötä me olemme tietysti myös hyvinvointiyhteiskunnan arvokeskustelun ytimessä: miten pidämme huolta heistä, jotka eivät itse siihen enää kykene? Varmaan on syytä pohdita desimaalien lisäksi myös niitä meidän jokaisen ja myös eri puolueiden näkemyksiä siitä, mitä on hyvä hoito ja turvallinen vanhuus. On ihan selvää, että erityyppisissä hoitolaitoksissa on hyvin eritasoista hoitoa, ja on ikävää, jos tämän keskustelun perusteella muodostuisi kuva siitä, ettei henkilöstö tekisi parasta tai että kaikkialla asiat olisivat huonosti. Näin ei ole. Jo nyt monin paikoin ylitetään tuo mitoitus, ja pidän erittäin hyvänä, että ministerin linjaus on uusaa ja käydä läpi koko se laatusuositus. Voitaisiinko päästä parempaan myös taloudellisesti kuntien kannalta muutakin kuin henkilöstöä vähentämällä? Mutta samalla haluan ministeriltä kysyä: Ymmärrykseni mukaan yli vaalikausien kaikki puolueet ovat sittenkin sitoutuneet tavoitteeseen (Puhemies koputtaa) kotihoidon lisäämisestä, ja hallituksella on tästä kärkihanke. Miten tämä jaksaa? Se on kuitenkin iso kuva ja tavoite: mahdollisimman pitkään kotona.

16.24 Perhe- ja peruspalveluministeri Juha Rehula (vastauspuheenvuoro): Arvoisa herra puhemies! Ensimmäisessä tai toisessa vastauksessani totesin, että ollaan kenttävaiheessa siinä, että hyödynnetään uusia käytäntöjä, niitä hyviä käytäntöjä, joita on olemassa, niitä toimenpiteitä, joissa on aikaa olla ihminen ihmiselle ja koulutetun ihmisen aika on palvelun tarvitsijan käytettävissä ja hyödynnettävissä. Tämä työ on nyt siinä vaiheessa ja siinä asennossa, että maakunnittain kenttätö on lähdössä liikkeelle ja yritetään näitä hyviä toimintatapoja, käytäntöjä, johtamiseen liittyviä mahdollisuuksia hyödyntäen päästä eteenpäin.

Toisekseen, näistä uusista toimintatavoista hallitus on päättänyt — ja jo tänä vuonna lisäbudjettiin tuli raha, ensi vuonna täysimääräisesti — panostaa perhehoitoon, joka tulee olemaan ei ihan kokonaan uusi asia, mutta sen hyödyntäminen on meillä vielä uutta, ja se on suuri mahdollisuus. Eväitä on, ja esimerkiksi meidän kaikkien edustajien, jotka olemme kuntapäättäjiä, (Puhemies koputtaa) tehtävä on viedä (Puhemies koputtaa) viestiä kentälle.

16.25 Ilmari Nurminen sd (vastauspuheenvuoro): Arvoisa puhemies! Ennen eduskuntan tuloani keräsin yli 15 000 nimeä vanhainkodissa olevien ihmisten oikeudesta ulkoiluun. Tämä oli tehtävä, sillä puolet heistä ei ole päässyt viimeiseen kuukauteen ulos edes omasta

Punkt i protokollet PR 88/2016 rd

asuinrakennuksestaan. Siksi on äärettömän huolestuttavaa, että hallitus antaa viestin heikentää entisestään vanhuspalveluita. Ensimmäiseksi hoitohenkilökunnan vähentäminen: 1 henkilö 14 asukasta kohden. Tämän lisäksi heikennätte henkilöstön asiantuntemusta, osaamista, poistatte ihmisiltä oikeuden vastuutyöntekijään. Koska kaikki tiedämme nämä ongelmat, niin peräämme täällä ratkaisuja, miten näihin ongelmiin voitaisiin puuttua. Ja tässä kyllä mielestäni on kyse vain säästölaista. Sen takia kysyisinkin ministeriltä: annatteko mielestänne oikean signaalin vanhustenhoidon kehittämisestä näillä säästölaeilla?

16.26 Perhe- ja peruspalveluministeri Juha Rehula (vastauspuheenvuoro): Arvoisa herra puhemies! Poliitikon yksi tehtävä on se, että pitää ääntä niiden puolesta, joitten oma ääni ei muutoin kuulu. Siitähän tässäkin keskustelussa osaltaan on kysymys. Keskustelun käyminen olisi helpompaa, jos edes yritettäisiin pysyä siinä todellisuudessa ja siinä arjessa, joka vallitsee. Myönnän: on ongelmia, on hoitolaitoksia, joissa on ongelmia, on räikeitäkin laiminlyöntejä. Mutta sehän, että teidän, edustaja Nurminen, on pitänyt kerätä 15 000 nimeä, kertoo siitä, että ne ongelmat on tunnistettu ja sitten on pitänyt ruveta nimien keruuseen, kun ei ole muuten muutosta tullut. Minusta on iso asia jo se, että näistä ongelmista puhutaan ääneen, mutta sitten taas toisinpäin, myös henkilöstön suuntaan tilanne ei ole läheskään niin synkkä ainakaan merkittävässä osassa hoitolaitoksia kuin annetaan ymmärtää.

Frågan slutbehandlad.